

СУЧАСНИЙ СТАН ВИКОРИСТАННЯ КОНСОЛІДОВАНИХ ФІНАНСОВИХ ЗВІТІВ В УКРАЇНІ

Гоголь Марина Миколаївна

Кандидат економічних наук, доцент

Доцент кафедри економіки та управління

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

(Одеса, Україна)

Об'єднання українських підприємств під впливом змін облікової політики держави відбувалося поступово на протязі вже декількох десятиліть, але особливо стрімкого напрямку дана тенденція набрала в останні роки, що позиціонує розвиток нашої країни відповідно до західного функціонування підприємств.

На сьогоднішній день інформація за ступенем її актуальності та доречності є надзвичайно цінним товаром. Існує думка, що якщо людина володіє інформацією, то вона володіє світом. В сучасних умовах господарювання та виникнення деяких кризових тенденцій, інформація для менеджерів різних підприємств, установ та організацій, незалежно від форми власності є необхідним елементом в прийнятті якісних управлінських рішень [1, с. 9].

Головним джерелом інформації в українських підприємствах для прийняття управлінських рішень є система бухгалтерського обліку, як складова загальної фінансової системи підприємства в цілому. Відображенням інформаційного матеріалу у системі бухгалтерського обліку є різноманітні звітності, що формуються на основі даних обліку.

За останнє десятиріччя країнами Європейської Економічної Спільноти проводилась потужна робота пов'язана з уніфікацією обліку. Маючи на меті спільні економічні інтереси країни ЄС застосовують конкретні заходи направлені на гармонізацію та

зближення національних облікових систем на базі нормативно-правового забезпечення [1, с. 15].

В Україні із набранням чинності НП(С)БО 2 «Консолідована фінансова звітність» було змінено і систему суб'єктів, що її формують і структурування показників. Перш ніж перейти до безпосереднього розгляду формування консолідованої звітності необхідно розглянути, що ми будемо мати на увазі, під інтегрованими підприємствами, котрі мають її складати і подавати до державних органів влади та керівникам, інвесторам, тощо.

Організація та технологія складання консолідованої фінансової звітності це науково організований обліковий процес, що включає організацію документообігу, методологію розрахунку показників, що підлягають корегуванню у процесі консолідації, методологію розрахунку окремих статей консолідованих фінансових звітів та складання консолідованих фінансових звітів [1].

Рис. 1. Загальні процедури консолідації фінансових звітів в Україні

Відповідно до НП(С)БО 2 «Консолідована фінансова звітність» дану звітність готує і подає материнське підприємство. До головних вимог консолідації звітності згідно НП(С)БО 2 «Консолідована фінансова звітність» можна віднести:

1. До консолідованої фінансової звітності включають показники фінансової звітності всіх дочірніх підприємств, за винятком показників фінансової звітності тих дочірніх підприємств, які не включаються з певних причин;

2. Материнське підприємство не подає консолідовану фінансову звітність за наявності певних умов, визначених НП(С)БО 2;

3. Дочірнє підприємство вважається контрольованим з боку материнського підприємства за наявності деяких умов, визначених НП(С)БО 2;

4. У разі, якщо дочірнє підприємство перестає бути контрольованим, материнське підприємство: а) не включає показників такого дочірнього підприємства до консолідованої фінансової звітності; б) визнає фінансові інвестиції в дочірнє підприємство за справедливою вартістю та відображає їх, а також будь-яку дебіторську заборгованість та зобов'язання у розрахунках з дочірнім підприємством згідно з відповідними НП(С)БО; в) припиняє визнавати інший сукупний дохід, пов'язаний з таким дочірнім підприємством; г) визнає доходи і витрати, пов'язані з втратою контролю;

6. Фінансова звітність материнського підприємства та його дочірніх підприємств, що використовується в процесі складання консолідованої фінансової звітності, складається за той самий звітний період і на ту саму дату балансу;

7. Консолідовану фінансову звітність складають із фінансової звітності групи підприємств із використанням єдиної облікової політики для подібних операцій. Якщо облікова політика одного з дочірніх підприємств відрізняється від політики, що використовується для складання консолідованої звітності, то до об'єднання такої звітності з звітністю материнського підприємства вона узгоджується з обліковою політикою, яка використовується для складання консолідованої фінансової звітності [3].

Розглядаючи особливості формування та використання консолідованої фінансової звітності в Україні необхідно правильно визначати структуру формування підприємства чи груп підприємств тому, що від їх розподілу буде залежати і консолідація показників у звітності. Важливим питанням при складанні консолідованої фінансової звітності є формування правильної, достовірної та якісної інформаційної бази, адже на її основі і буде складено консолідовану фінансову звітність.

З боку держави складання консолідованої фінансової звітності регулюється Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [2] та НП(С)БО 2 «Консолідована фінансова

звітність» [3], що надає можливість уточнення певних спірних питань при формуванні звітності та дозволяє бухгалтерам підприємств більш впевнено скласти консолідовану фінансову звітність.

Література:

1. Жолнер І.В. Фінансовий облік за міжнародними та національними стандартами: Навчальний посібник / І.В. Жолнер. – К: Лібра, 2012. – 335 с.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV (з змінами та доповненнями). - [Електронний ресурс]: Верховна Рада України. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
3. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 2 «Консолідована фінансова звітність: Наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2013 року № 628. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1223-13>